

Arrest

nr. 56 351 van 21 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 oktober 2010 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*quater*), aan verzoekende partij ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MERRIE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, komt op 8 juli 2010 België binnen en dient een asielaanvraag in op 9 juli 2010.

De echtgenote en de zoon van verzoeker, die samen met hem zijn binnengekomen, zijn in het bezit van een Schengenvisum afgeleverd door de Italiaanse autoriteiten. Verzoeker verklaart dat er mogelijk ook voor hem een visum werd aangevraagd.

Op 20 augustus 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 27 augustus 2010 vragen de Belgische autoriteiten aan Italië de overname van verzoeker met verwijzing naar zijn echtgenote en zoon op basis van artikel 14 van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Dublin-II-Verordening).

Op 15 oktober 2010 geeft de arts-attaché zijn advies inzake de gezondheidsproblemen aangehaald door verzoeker.

Op 25 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Verzoeker dient een beroep in tegen deze beslissing, dat gekend is onder het rolnummer 62 747.

Op 28 oktober 2010 lichten de Belgische autoriteiten Italië in dat België geen antwoord ontvangen heeft op de vraag tot overname van verzoeker en dat daardoor Italië geacht wordt stilzwijgend in te stemmen met de overname.

Op 28 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Dit is de bestreden beslissing:

“In uitvoering van artikel 71/3, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 11 december 1996 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt het verblijf in het Rijk geweigerd

aan de persoon die verklaart te heten S. V.

geboren te O., op (in) (...)

van nationaliteit te zijn: Armenië (Rep.)

die een asielaanvraag ingediend heeft.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Betrokkene heeft op 09/07/2010 een asielaanvraag ingediend bij de bevoegde autoriteiten in België. Betrokkene zou een dag eerder in België zijn toegekomen. Betrokkene zou de Armeense nationaliteit bezitten en geboren zijn op 24/01/1962.

Tijdens zijn interview op de dienst Vreemdelingenzaken van 03/08/2010 verklaart betrokkene dat hij op 07/07/2010 per vliegtuig uit Armenië is vertrokken en met transit te Praag (Tsjechië) naar België is gekomen waar hij de volgende dag asiel vroeg op de dienst Vreemdelingenzaken samen met zijn vrouw H. S. (°03/01/1965) en zoon S. G. (°24/07/1999). Een consultatie in de Europese Visie databank toont aan dat aan de vrouw van betrokkene op 02/07/2010 een visum type C (I15975636 – geldig 07/07/2010 tot 30/07/2010) voor toeristische doeleinden werd afgegeven door de Italiaanse autoriteiten te Armenië. Ook aan hun zoon werd een visum afgeleverd (I15975637).

Rekening houdend met het feit dat Italië de verantwoordelijke lidstaat bleek voor betrokkene zijn vrouw en kind (gezien de gegevens verkregen via Visie) en voor hen een overnameverzoek op basis van art 9.2 aan de Italiaanse autoriteiten verstuurd, werd op 27/08/2010 een overnameverzoek op basis van art. 14 van de Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 van 18 februari 2003 aan de Italiaanse autoriteiten verstuurd. Aangezien de Belgische autoriteiten op 27/10/2010 nog geen antwoord hadden ontvangen van Italië stond dit, overeenkomstig artikel 18§7 van Verordening (EG) Nr. 343/2003 van 18/02/2003, gelijk met de aanvaarding van het terugnameverzoek. Italië werd hierdoor op 28/10/2010 de verantwoordelijke lidstaat voor de behandeling van de asielaanvraag van betrokkene. Dit hield tevens de verplichting in om betrokkene over te nemen en hun asielaanvraag te behandelen. We hebben dit aan de Italiaanse autoriteiten laten weten met een Tacit Agreement van 28/10/2010. Ook de echtgenote en zoon zijn het voorwerp van een Tacit Agreement met Italië.

Italië heeft de Conventie van Genève van 28/07/1951 ondertekend en neemt net als België een beslissing over een asielaanvraag op basis van deze Conventie en beslist op eenzelfde objectieve manier over de aangebrachte gegevens in een asielverzoek. Verder moet worden vastgesteld dat Italië aan betrokkene de mogelijkheid zal geven om een asielaanvraag in te dienen. De asielaanvraag van betrokkene zal behandeld worden volgens de hoge standaarden die voortvloeien uit het Gemeenschapsrecht en die ook gelden in de andere Europese lidstaten. Een terugkeer naar Italië kan,

indien betrokkene dat wenst, door onze diensten worden georganiseerd. De Italiaanse autoriteiten zullen tenminste zeven dagen vooraf in kennis gesteld worden van de overdracht van betrokkene (indien betrokkene wenst gebruik te maken van deze mogelijkheid) zodat aangepaste opvang kan voorzien worden.

Betrokkene verklaart dat hij persoonlijk geen visum heeft aangevraagd, maar denkt dat er misschien wel een visum werd uitgereikt. Betrokkene is niet in het bezit van zijn paspoort, bijgevolg kan het paspoort zelf niet gecontroleerd worden op de aanwezigheid van een visum. Betrokkene verklaart immers dat hij zijn paspoort heeft afgegeven aan de smokkelaar. Echter, het is op zijn minst merkwaardig dat vastgesteld moet worden dat bij de aanvraag tot machtiging van verblijf in het kader van art 9ter van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980, een kopie van twee pagina's van het Armeense paspoort van betrokkene is bijgevoegd. Het is bijgevolg zeer merkwaardig dat betrokkene blijkbaar minstens in het bezit moest zijn van een kopie van 2 pagina's van zijn paspoort met identiteitsgegevens, maar hij deze nooit eerder vertoonde tijdens zijn asielprocedure en dat deze kopies enkel in het kader van zijn procedure 9ter opduiken. Uit voorgaande blijkt dat betrokkene schijnbaar doelbewust tracht informatie achter te houden voor de Belgische asielinstanties.

Wanneer betrokkene gevraagd wordt of hij een specifieke reden heeft waarom hij precies in België een asielaanvraag wou indienen, antwoordt hij dat België niet hun keuze was, maar dat ze hier werden afgezet. Hij verklaart dat ze naar een democratisch land wilden gaan waar de mensenrechten beschermd worden. Italië is partij bij het EVRM en niets wijst erop dat Italië zijn verplichtingen die daaruit voortvloeien niet zou nakomen. Betrokkene verklaart geen familie te hebben in België of elders in Europa. Een behandeling van de asielaanvraag op basis van art. 7 of art. 15 van de Verordening is derhalve niet aan de orde.

In verband met zijn gezondheidstoestand vermeldt betrokkene meerdere problemen. Er dient te worden opgemerkt dat betrokkene op 20/08/2010 een aanvraag indiende tot regularisatie op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ontvankelijk, doch ongegrond verklaard op 25/10/2010. Hierin wordt het volgende gesteld: "...blijkt dat betrokkene voor verdere follow-up en behandeling terecht kan in Italië, land van overname. Met deze aandoening is er geen bezwaar om te reizen. De arts-attaché stelt dan ook dat er geen medisch bezwaar is tegen overname door Italië".

Gelet op al deze elementen, is er derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op grond van art. 3§2 of art. 15 van Verordening (EG) Nr. 343. Bijgevolg is België niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Italiaanse autoriteiten toekomt, met de toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 14 en art 18§7 van Verordening (EG) Nr. 343 en moet betrokkene het grondgebied van het Rijk binnen de tien (10) dagen verlaten. Hij dient zich aan te bieden bij de bevoegde Italiaanse autoriteiten. (2)"

Verzoeker dient een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in van deze beslissing. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 50 685 van 3 november 2010 wordt deze vordering verworpen.

Als bijlage bij het verzoekschrift van 3 november 2010 in uiterst dringende noodzakelijkheid voegt verzoeker bijkomende stukken toe inzake zijn gezondheidstoestand.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad vooralsnog geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"de bestreden beslissing maakt zich schuldig aan machtsoverschrijding, schending van het recht door juridisch onaanvaardbare motieven.

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken haar beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten ondermeer motiveert op een enkele dagen eerder genomen beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken om een machtigingverzoek tot verblijf om medische redenen ongegrond te verklaren.

In de bestreden beslissing wordt een en ander als volgt verwoord: 'In verband met zijn gezondheidstoestand vermeldt betrokkene meerdere problemen. Er dient te worden opgemerkt dat betrokkene op 20/08/2010 een aanvraag indiende tot regularisatie op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ontvankelijk, doch ongegrond verklaard op 25/10/2010. Hierin wordt het volgende gesteld: "...blijkt dat betrokkene voor verdere follow-up en behandeling terecht kan in Italië, land van overname. Met deze aandoening is er geen bezwaar om te reizen. De arts-attaché stelt dan ook dat er geen medisch bezwaar is tegen overname door Italië.'

Deze beslissing tot weigering van verblijf in België om medische redenen wordt bij huidig verzoekschrift gevoegd (stuk 2). Tegen deze beslissing werd tevens een annulatieverzoek ingediend, (stuk 3)

Terwijl de beslissing tot ongegrondverklaring van het medisch regularisatieverzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken van 25/10/2010, beslissing waarop de huidige bestreden beslissing zich minstens gedeeltelijk baseert, klaarblijkelijk geen rekening houdt met een tweede medische attestatie dewelke verzoekende partij, door tussenkomst van zijn raadsman, met een aangetekende schrijven van 7 oktober 2010 (stuk 4), heeft overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit alles in aanvulling van het hangende verzoek tot machtiging verblijf om medische redenen.

Dit bijkomend medisch verslag is afkomstig van Dr. V. C., verboden aan het C.H.U, St-Pierre te Brussel. Noch de beslissing tot ongegrondverklaring van het machtigingsverzoek om medische redenen noch het advies van de arts-attaché waarnaar in de beslissing wordt verwezen maakt melding van dit aanvullend medisch verslag

Nochtans vermeldt dit medisch verslag onder de vraagstelling 'Le patiënt peut-il voyager vers son pays d'origine? Pourquoi pas? als antwoord 'toujours un risque de malaises graves'

De conclusie van dit tweede medisch verslag is dus flagrant in tegenspraak met de motivatie waarnaar de huidig bestreden verwijst, namelijk dat er met de aandoening waaraan verzoekende partij lijdt, geen bezwaar is om te reizen.

De arts-attaché dewelke het medisch advies heeft verleend aan de Dienst Vreemdelingenzaken is blijkbaar nooit op de hoogte gebracht van dit bijkomend medisch verslag en heeft er in zijn advies dan ook geen rekening kunnen mee houden.

Bovendien heeft dezelfde arts-attaché het in hetzelfde advies over een bijkomende aandoening waarvoor verdere onderzoeken werden gepland, doch waarvan de resultaten niet bekend zijn.

Terwijl er wel degelijk een tweede medisch verslag voorlag met daarin de resultaten van bijkomend medisch onderzoek, doch waarmee in het betrokken advies geen rekening is kunnen worden gehouden, omdat het niet aan de adviserende arts werd meegedeeld.

Zodat

De bestreden beslissing zich baseert op een beslissing die op haar beurt met alle bijgebrachte medische gegevens heeft rekening gehouden en bijgevolg aangetast is in haar motivatieplicht, zorgvuldigheidsplicht en zich schuldig maakt aan machtsoverschrijding.

Hierdoor wordt de huidig bestreden beslissing zelf in haar motivatie aangetast. Het maakt een reden uit om de bestreden beslissing te vernietigen. Dat het middel bijgevolg ernstig en gegrond is."

3.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard nadat uit onderzoek was gebleken dat verzoekers aandoening geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Italië, het land verantwoordelijk voor de asielaanvraag. De verwerende partij wijst erop dat uit het verslag van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat er geen bezwaar is om verzoeker over te dragen aan Italië, gelet op de aldaar beschikbare medicatie en mogelijkheden tot behandeling. Bovendien blijkt niet uit de voorgelegde attesten dat hij niet zou kunnen reizen. Er wordt enkel op gewezen dat ernstige onpasselijkheid steeds mogelijk is. De ambtenaar-geneesheer is overigens van oordeel dat verzoeker in Italië verzorgd kan worden wat uiteraard inhoudt dat verzoeker naar Italië zal reizen en zijn medische situatie hierbij geen obstakel vormt. Verzoeker toont niet aan dat er sprake is van machtsoverschrijding.

De verwerende partij vervolgt dat aan de ambtenaar-geneesheer het laatste woord wordt gegeven aangaande de medische toestand van verzoeker en dat de bestreden beslissing onder andere gebaseerd is op zijn advies, gezien geconcludeerd werd dat verzoeker voor verdere follow-up en behandeling terecht kan in Italië en zijn aandoening geen bezwaar vormt om te reizen. De verwerende partij verwijst naar de bewoordingen van artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet en naar de memorie van toelichting (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 34-36*) waarin aangaande artikel 9ter van

de vreemdelingenwet eveneens gesteld wordt dat de appreciatie van het risico wordt overgelaten aan de ambtenaar-geneesheer.

3.3. In de repliekmemoërie stelt verzoeker dat de verwerende partij niet antwoordt op het middel van machtsoverschrijding, omdat volgens verzoeker de bestreden beslissing deels is gebaseerd op een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard, die op haar beurt is aangetast door machtsoverschrijding en een gebrek in motiverings- en zorgvuldigheidsplicht. Deze laatste beslissing houdt immers geen rekening met alle elementen uit het dossier, namelijk een bijkomend medisch verslag. De bestreden beslissing die voor haar motieven verwijst naar een op gebrekkige wijze tot stand gekomen beslissing, is op haar beurt aangetast in de motieven.

3.4. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing steunt op de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, terwijl deze laatste beslissing niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen omdat geen rekening werd gehouden met een medisch attest dat verzoeker heeft ingediend.

In de bestreden beslissing wordt hierover het volgende overwogen:

“In verband met zijn gezondheidstoestand vermeldt betrokkene meerdere problemen. Er dient te worden opgemerkt dat betrokkene op 20/08/2010 een aanvraag indiende tot regularisatie op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ontvankelijk, doch ongegrond verklaard op 25/10/2010. Hierin wordt het volgende gesteld: ‘...blijkt dat betrokkene voor verdere follow-up en behandeling terecht kan in Italië, land van overname. Met deze aandoening is er geen bezwaar om te reizen. De arts-attaché stelt dan ook dat er geen medisch bezwaar is tegen overname door Italië’.”

Uit de stukken van het dossier en uit de bijlagen bij het verzoekschrift blijkt dat verzoeker op 8 oktober 2010 bij aangetekend schrijven een aanvulling met daarin een medisch attest van 29 september 2010 heeft ingediend bij zijn oorspronkelijke aanvraag om machtiging tot verblijf. Noch in het verslag van de arts-attaché van 15 oktober 2010, noch in de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt verworpen, werd rekening gehouden met dit medisch attest. Bij arrest nr. 56 350 van 21 februari 2011 wordt de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 25 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard, daarom vernietigd.

Op het moment van het nemen van de huidige bestreden beslissing, namelijk 28 oktober 2010, kon de gemachtigde verwijzen naar de toen nog niet vernietigde beslissing van 15 oktober 2010. Op dat ogenblik echter had verzoeker reeds zijn aanvulling van 8 oktober 2010 ingediend. Deze aanvulling bevindt zich in de stukken van het dossier. In de bestreden beslissing wordt inzake verzoekers medische toestand enkel verwezen naar de beslissing van 15 oktober 2010 die geen rekening hield met het medisch attest van 29 september 2010. In de bestreden beslissing wordt niet afzonderlijk verwezen naar dit medisch attest, hoewel de verwerende partij ervan op de hoogte diende te zijn. De motieven inzake verzoekers gezondheidstoestand houden bijgevolg geen rekening met alle stukken van het dossier en steunen niet op een correcte en volledige feitenvinding, zodat de schending van de motiveringsplicht kan worden aangenomen.

Het enig middel is in de opgegeven mate gegrond. De overige onderdelen van het enig middel dienen niet meer behandeld te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 oktober 2010 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET